

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

BdI Regele Ferdinand No. 5:
(Tipografia L o v r o v & Co).

A R A D.

Redacția din ORADEA:
Strada Academiei No. 8.Redacția pentru Banat: TIMIȘOARA,
Hotel „Ferdinand” camerele Nr. 21 și 22.

DIRECTOR:

CONST. I. ȘTEFĂNESCU

Apare zilnic la orele 3 după amiază

Un primar care stă de vorbă cu cetățenii

S'a întâmplat ca pe această vreme de politicianism exclusivist al potențailor periferici nedeosebit prin nimic de-al celor ce i-au precedat, pe această vreme de desinterese față de nevoile obștești, nedeosebit prin nimic de ce a fost înainte, al potențailor periferici, un municipiu de pe granița noastră, capitala Bănatului, să aibă în frunte un om care se străduiește în fiecare moment să lase după sine dovada c'a servit interesele obștești, și mai ales pe cele românești date n seama sa.

Pe d. prof. Augustin Coman, primarul Timișorii, îl laudă zilnic toată presa din capitala Bănatului. Iată pentru ce noi, de aici dela Arad, nu-l laudăm decât după câte-o faptă a sa românească care întrece pe celelalte. De astă dată suntem siliți să scriem despre d sa ceea ce scriem aci. Fiindcă primarul Timișorii a făcut un lucru care se poate numi cu adevărat extraordinar. N'a adus mitropolia la Timișoara, dar a făcut un gest aproape-aproape egal cu o asemenea minune. A dat la gazete un apel către public, „pentru ca să se poată realiza o cât mai strânsă colaborare între conducerea și cetățenii municipiului”, un apel prin care se arată, că „reputația de oraș occidental a municipiului Timișoara impune obligația tuturor locuitorilor să contribuie cu tot ce pot pentru menținerea acestei reputații”, un apel prin care se cere n consecință fiecăruia care are vr'un ponus, care are vr'un gând bun, care a văzut ceva ce trebuie n dreptat, să se adreseze primarului cu un memoriu fie individual, fie printr'o delegație, care însă să nu fie mai mare de cinci, ca să nu se răpească timp.

De sigur că citind această minunăție, cetățenii celorlalte orașe — și ne referim, ca să nu cădem într'o generalizare de altfel întemeiată, numai la orașele din părțile noastre — vor clătina din cap: Din ce planetă a căzut în Timișoara acest primar Augustin Coman, de are timp pentru asemenea lucruri, și mai ales de are asemenea solicitudinii?

Fiindcă, de geaba ne-am ascunde după deget, regimul nou n'a adus nicio schimbare în mentalitatea, în purtările celor ce ne gospodăresc. Anticamerere, e adevărat, duhnesc de miros de om, — dar afară de contactul cu clientela electorală sau de partid, cei cari ne fericesc n'au alt contact cu obștea. Și dacă ar fi numai atât! Dar pe-alocuri se mai întâmplă că zisa clientelă de care duhnesc anticamererele, nu-i românească! Precum se întâmplă când primarul Orășii nu se află n Orade, și-i ține locul acel faimos Soos de care a mai fost vorba în aceste coloane, perpetuu reprezentant la primăria de pe Crișul-Repede al șlehtei ce se chiamă partidul maghiar.

Și-atunci, se mai indignează unii, alții din orașele graniței noastre, că Timișoara o ia mereu

înaintea Aradului, Orășii, Sătmarului?

De geaba vă mai faceți verzi de necaz, domnilor din Orade, din Sătmar, și mai ales din Arad. Mereu dela unire incoace, cu excepția ultimului primariat național-tărănist, Timișoara a avut oameni — buni sau răi în alte privințe, puțin contează în fața realizărilor, rămase după ei, — cari au știut să adauge fiecare câte ceva la patrimoniul românesc al capitalei bănățene. În vreme ce Aradul a ajuns de pomina cu avariția sa față de cerințele românești, încât afară de un atelier de școală, afară de o biserică de mahala, nimic românesc — dar absolut nimic! — nu i s'a mai adaos dela unire incoace. Timișoara a făcut progrese cari rămân pilduitoare în întreaga țară, știind să jertfească pentru cauzele românești (și avea doar de rezistat altor fel de minoritari decât cei dela Arad) sume care poate întrec miliardul. Iar acum, capitala Bănatului are în frunte un om care nu numai știe să și întrecă predecesorii în jertfe materiale pentru întărirea românismului în Timișoara, dar e capabil și de jertfe personale cu adevărat unice, ca aceea ce o trădează apelul său de acum: să stea de vorbă cu fiecare cetățean, să asculte ponosurile orișicui, să primească sugestii bune dela orișicine, de-ar fi și dintr'o tabără politică ciumată!

Da, de geaba se vaicăra ai noștri că rămân față de Timișoara de căruță. Nici Dumnezeu nu mai face astăzi minuni acolo unde omul nu pune și el umărul la treabă!

Cătălin Pârvu

Străinii dela CFR

Deputatul cuzist prof. Cătușeanu a adus Miercuri în discuția parlamentului o chestiune de care ziarul nostru s'a ocupat în zeci și zeci de rânduri: chestiunea străinilor dela CFR.

Interpelând pe ministrul comunicațiilor și pe ministrul apărării naționale, a arătat că jumătate din personalul CFR, sunt străini, ocupând posturile cele mai cu răspundere ale instituției, și a atras atenția că purtarea din timpul războiului a străinilor dela căile ferate românești ar putea fi suficient avertisment, deoarece funcționarii evrei ai căilor ferate ale României vechi s'au dovedit atunci cei mai primejdioși spioni.

Interpelarea — așa cum e la noi obiceiul — a rămas fără răspuns. Ministrul vor răspunde la primăvară, la toamnă, la anul, sau când vor fi în opoziție. Până atunci interesele statului rămân la discreția bunului plac al fiecărei lepăduri străine.

Plebiscitul „Curentului”

Neîndoios, în țările cu străbune tradiții cetățenești, opinia publică este o netăgăduită supapă de siguranță și-un regulator de căpetenie în desfășurarea evenimentelor vieții sociale. Sângeroasele întâmplări din Franța, vii încă în mintea tuturor, ce-au înroșit lespezile străzilor parisienne, demonstrează în mod ireproșabil ce forță morală este acolo această opinie publică. Care a dat pe ste cap atâtea guverne, prilejuind, demulte ori, o adevărată cascadă a cabinetelor.

Presa românească luptă din răspuțeri să infiripe și n statul românesc o conștiință cetățenească superioară. La noi lucrurile nu se pot eșalona pe un asemenea plan. În marea majoritate, poporul român nu s'a îndătinat să prindă în mână o gazetă. Din două motive: nu o poate citi; sau, dacă da — nu-i simte trebuința, gustul. Lucrul acesta poate fi socotit, și pe bună dreptate, un neajuns păgubitor înaintării culturale a masselor. Cuprinde însă, în aceiași vreme, acest rău și-un bine.

Ce s'ar fi ales de satele noastre dacă și-ar fi otrăvit inima cu veninul care, de multe ori, îl slobod a numiți condeiași despre cutare adversar în coloanele gazetelor!

După potolirea năvăleii agenților în propaganda electorală, cu noianul ei de insulte și vorbe scabroase, țărânul român, își vede, cum îl taie capul, de ale casei. Această stare de inerție a sateanului nostru i a salvat, cu toată involburarea vremurilor, un prețios capital de sănătate morală și sufletească.

Pe teiul sănătății acesteia e bine să se construiască

viitoarele așezări naționale.

Printre marile cotidiene românești ce pun multă trudă și strădanie în emanciparea vieții noastre publice de sub tutela politicianismului, se află, pe primele poziții, ziarul „Curentul”. Această curajioasă gazetă, desbătată de orice considerațiuni mărunte, a chibzuit un chestionar. Care cuprinde câteva întrebări de o foarte pregnantă actualitate. Elitele societății românești sânt chemate să răspundă în soluții după măsura priceperii fiecăruia, la cele mai poruncitoare probleme de actualitate. Care, mai de vreme sau mai târziu, vor da conturul esențial al multor aspecte de viitor.

Socotim foarte nimerită această măsurătoare ce o întreprinde „Curentul” asupra climatului sufletesc al țării. Sondarea straturilor sociale românești, în aceste momente de oarecare nevroză, va fi edificatoare. Noi, însă, nu ne ascundem o îndoială. În ceiace privește învățămintele cari se vor desprinde din plebisbitul ce-l organizează „Curentul”, sântem sceptici. Ele nu vor avea nici-un efect novator asupra guvernanților, deoarece la noi poți țipa la gazetele oricât, conducătorii fac numai ce știu ei. E de bănuț că cărmuitorii nu vor primi nici o sugestie dela rezultatul acestei anchete.

S'a făgăduit solemn că se va face să se respecte legea naționalizării industriilor, dar până la înapătuirea făgăduielilor mai va. Căci sântem o țară unde grupările politice stau sub influențe minoritare; sau, ceiace e totuna, menajează minoritățile din calcule de aritmetică electorală.

Dacă alte rezultate pozitive nu se vor invrednici să aibă, rândurile din chestionarul „Curentului” vor isbuti să creeze un curent de opinie publică românească, care, odată și odată, poate tot va isbândi să-și facă ascultate dezideratele.

Ancheta e sumară. Ar fi fost mai dorit să se ceară cititorilor relații despre situația minorităților ce o au în șurubăria statului din diverse regiuni și localități. Era, în acest caz, mai revelator decât opiniile în chestie de politica minoritară ale unuia și altuia.

Oricum, „Curentul” vrea să se documenteze și, totdeodată, să aducă dovezi probatorii de mână întâia oricui vrea să cunoască ce vrea țara, țara aceia de jos, unde necazurile foiesc în voie, și unde se resfrâng toate efectele măsurilor piezișe ce le iau cărmuitorii. Țara căreia îi dau necontenit cu tifla atâția și atâția slujbași neromâni, mari și mici, trebuie să vorbească franc și răspicat. Să nu menajeze nimic și pe nimeni. Principiul lui Monrôe, odată mai mult, să tresalte. Nu vom admite ca n ochii noștri să ne năruie temelia statului minoritățile de teapa renegatului Tibor Zima. Care spurcă cum îi vine la gură tot ce-i român și românesc, ca, mai apoi, să retracteze ca un ins cu obraz de toval tot ce mai înainte, subsemnătură proprie, dăduse publicității.

Pentru acestea și mai multe decât acestea dorim ca răspunsurile aristocrației intelectuale românești să prilejuiască „Curentului” un moment de mare răspundere: tăria și oțelizarea inimilor românești din cuprinsul patrie întregite.

I. P. Crivăț

Pentru înființarea Mitropoliei ortodoxe a Banatului

de Dr. Eugeniu Munteanu — Orăștie

Ca unul care am fost slujitor la altarul Domnului timp de 10 ani de zile, mai pe urmă preot în Banat, iar în timpul războiului în serviciul militar activ ca preot șef și referent timp de 3 ani pe lângă Comanda militară superioară din Timișoara, unde se înființase la insistența arhierilor noștri, după informațiile și rapoartele noastre, și o secție a catolicilor, eu fiind referentul și duhovnicul ortodoxilor, — cred că nu mi se va lua în nume de rău, dacă vin azi, când nu mai sunt de 15 ani în funcție preotească, în urma recăsătoririi mele..., dar stau și acum cu tărie în jurul bisericii no-

stre străbune, dezvoltând, — pe lângă serviciul administrativ în care m'am înhamat dela începutul României Mari, după ce m'am refugiat cum biet am putut dinaintea Sârbilor, — și o activitate în jurul instituțiilor bisericești noastre ortodoxe ca membru al Consiliului parohial, secretar al „Frăției Ortodoxe” etc. din Orăștie să-mi spun și eu cuvântul în chestia înființării Mitropoliei ortodoxe a Banatului, care, după porbeala făcută, pare ca sigur că se va înapătuși, mai ales că bănățenii cu încăpăținarea lor respecta-

tă, nu se lasă pânăce „cuvântul trup s'a făcut”.

Anii trecuți mi-am ridicat cuvântul printr'un articol publicat în marea ziar „Universul”, în cauza menținerii Academiei Teologice din Arad, care a recrutat atâția preoți pioneri ai națiunii și culturii românești din Banat și Crișana, pentru că Aradul ortodox și românesc, ca și întregul lui ținut, are lipsă de mai ales acum de preoți culti și înțelegători ai vremurilor în cari trăim, când suntem încuajurați de atâtea alte nații și biserici și sectari, cari au în fruntea lor, în Banat mai ales, preoți cu pregătiri a-

(Continuare în pag. IV-a).

De toate și amestecate...

Cronica cinematografică

Nu vă duceți, că vă ardeți!...

...Așa încheia săptămâna trecută un ziar bucureștean articolul în care analiza producția americană „Nu sunt inger” cu „forme pline” ale lăbărtaiei Mae West. Această producție este pe cale de a fi reprezentată și cinematograful arădani de către unul dintre cele patru cinematografe al Aradului.

Și pentru că celorii noștri să nu se ardă, credem nimerit să reproducem câteva pasagi din articolul ziarului bucureștean: „Multe păcăleli a mai inghițit în ultima vreme docilul și răbdătorul public, dela tribul cinematografiștilor noștri, lihinți după încasări copioase fără sacrificiile bănești compensatoare.

Rareori farsa și bluful au fost însă cu mai multă imprudență servite de o reclamă deșertată decât în ajunul „senzaționalului” importării a filmului „Nu sunt inger” cu care cinematograful X. ne-a făcut în sfârșit pomana prezantării unei celebre și mult slăvite trufandale: pe femeia vițea, — adică (luându-ne după publicitatea nerușinată care a pregătit sosirea filmului) pe opulenta și lătăreața vedetă Mae West, despre care se du-

sese vestea ca despre ceva nemaivăzut și nemaipomenit „in the World”.

Un film stupid, ticluit de un regisor mediocre cu un ansamblu de mănușă, din care nu ai putea reține: mai toată pelicula, — în partea ei mai pretențioasă, — este ocupată de o interminabilă audiență judiciară, în cursul căreia se lăfăiesc „grațiile” și „virtuozi-tățile” voluminoasei țate Mae West.

...Căci, — într-o anecdotă fadă și artificială, — faimoasa Mae West arbora pe piedestalul unui trup b'eg și abiez de margarină, o figură vulgară și inexpressivă: un cap antipatic și turtit de slujnică tătaroaică, fără gest de fineță, fără o atitudine mai subtilă, fără nimic expresiv.

Mae West este ultima și cea mai grotescă farsă a industrialismului cinematografic de peste Ocean.

...Nu merită să fie inghițită de nici un spectator, dintre cei ce nu vor să se ardă plătind pentru suportarea dobito-ciiilor de celuloid destinate doar snobilor.

Nu vă duceți, deci, că vă ardeți!

Staviski.. moralist

Revista „Nouvelles Litteraires” anunță, că Staviski avea de gând să institue un premiu de 10.000 franci anual, care să se acorde celei mai bune cărți franceze „de conținut bogat și de o ireproșabilă moralitate”. El a și înaintat Academiei Franceze o propunere de acest fel, care însă n'a fost luată încă în dezbateri.

Păcat!

Liga Revizionistă ungurească avea deja pregătite câteva duzini de volume cu cari spera să bată pe oricari alți concurenți. Unul se zice că ar fi al fostei artiste arădane Zilahy Iren, și relatează autobiografic lucruri cari interesează 'ndeaproape și pe-o seamă de cetățeni ai României.

Să tragem nădejde?

Ne vine abia după ce am dat la tipar reportajul despre plasarea în slujbă a licențiatilor din Ungaria, știrea că consiliul nostru de miniștri s'a ocupat ieri de chestiunea întreprinderilor particulare cari nu respectă legea privitoare la naționalizarea personalului.

Din comunicatul consiliului aflăm că s'a dat însărcinare ministrului de industrie și comerț să întocmească un proiect de modificare a legii privitoare la angajările de personal ale acestor întreprinderi.

Asta lipsea oare? O nouă lege, care eventual să nu se aplice nici ea, așa cum se întâmplă cu toate cărțile de legi ale regimurilor noastre, condamnate să le modifice sau să le anuleze fiecare regim viitor?

Dar, treacă, meargă! Vom aștepta, răbdători ca tot românul, și noul proiect de modificare a legii actuale, în nădejdea că până la sfârșitul sesiunii îi va veni rândul să treacă prin Cameră, că până la sfârșitul sesiunii viitoare îl va vota și Senatul, și până la înscăunarea unui nou regim vom vedea făcut și regulamentul de aplicare.

Până atunci să lăsăm capitalismul internațional să-și facă mendrele. În nădejdea că tineretul român rămas pe drumuri n'are să crape până atunci.

Mica publicitate

Căutăm oameni „puternici” pentru a susține la propriu și figurat, matchurile de football ale Amefei. Adresați-vă la baron Neuman, Arad.

Pierdut căne lux, culoare albă, răspunde la numele de Beby. Aducătorului bună recompensă, în numerar și natură! „Cele două surori” Arad, Str. Unirii.

Aduc la cunoștință generală ke nu trebuie nimeni se sa supara dake fi atacat in ziarul nostre „Erdelyi Hirlap”. Tot ome care da pe noi judecate, dam la el rectificatio, numai se clasam proces. Zima Tibor.

Nu s'a fixat încă data concursului inter-sătesc de capete tari, ce va avea loc în primăvara aceasta la Otlaca. Ape-lăm în orice caz la aportul Șrieniilor. Veta.

Domnișorule dila foaie!

Nam înfăles noi tare binie cei povestea cu artișta șeia dila Budapeșta, pe care cum zăși o trimăso Liga Rivizionistă unguriască să pună fundoiu la bătaie la domnișorii șeia dān țara franțuzului. Da pe cum ni-am dat cu sococia la noi āșcia dila Rāșca, Rāșcușta, Grohot, Tomnatec, Tārātdl, Bulzești, Blājeni, Dupā piatrā și gin tātā țara Iancului, no greșāt mult grofii șeia dila Budapeșta, pāntrucā ni sā pare cāi vorba ge buleandra șeia pāntru care o tdiēt vlāgica barba unuia gi pila noi. Ahāi! Domnișorule! Așeie poace sā sā pārcească nu numā cu Staviski āla, da cu tātā țara franțuzului și sā mai și rămānd șeva și pāntru alte țāri! Numa sā aibā Liga Rivizionistā și domni șeia dila Pariz melioane, cā buleandra asta papā domnișorule ge nu rdmāne iarbdā verge unge punie ia bucile la bătaie. Cā șā gipe urma iei ni se trage noaū sārāșia in care ne gāsām. Rupeiar dracu pișoarele!

Mai scrie darā domnișorule ge ia, cā vrem sā șcim șā noi ce mama dracului o mai făcut ge cānd io dat cu pișoru omului nost. Și dacā cumva, pe cum zāșe ia in scrișoarea ge ieri gin „Ecoul”, o sā mai vīdā pila Arad, scrie numai ge cāt la foaie, cā vrem și noi sāi vediem uāchii.

Sā vā de Dumnezdu sādātace și voie bunā.

Pātru Monoric
gin Bulzești

Interesant proces la Londra în jurul filmului „Rasputin”

În fața tribunalului a venit din Londra Marți procesul întentat casei de filme „Metro Goldwin Mayer”, de către prințesa Yusupov, nepoata fostului țar Nicolae.

Reclamanta susține că în filmul „Rasputin, călugărul diavolului” curtea țarului este prezentată într-o lumină infamantă și că personajul principesei Natașa din film este jucat în așa fel, încât publicul să fie convins ca acest personaj o reprezintă pe principesa Yusupov.

Avocații casei „Metro Goldwin” au replicat că persona-

giul principesei Natașa este un personaj fictiv, care nu are niciun raport cu prințesa Yusupov. În dovedirea acestei afirmațiuni, ei au propus ca juriul să vadă filmul, pentru a se convinge.

Juriul a respins această probă ca neconcludentă, adoptând punctul de vedere al reclamantei care a susținut că numai în cazul când membrii juriului ar cunoaște viața din trecut a prințesei Yusupov, și-ar putea da seama dacă personajul din film are sau nu raporturi cu personajul real.

SPORT

Telefon Club la egalitate cu S.K.V.T.

Telefon Club Român - S. K. Visoky Tatry 1:1 (1:1, 0:0, 0:0)

Alaltăseară pe patinoarul Oteteleşanu s'a disputat revanșa matchului dintre echipa ceată „Visoky-Tatry” și Telefon Club.

Bazați pe victoria din ajun, telefonistii au jucat cu mai puțină convingere la care s'a adăugat și lipsa de formă a unora din ei.

Oaspeții au impus partidei o alură de o rapiditate puțin întâlnită. Activi din primul până 'n ultimul minut cehii au prestat un joc mare.

În prima repriză cehii marchează prin Somsky un punct, iar Telefonistii înainte de sfârșitul aceleiaș reprize egalează

prin Rainer printr'un shoot de departe

Celelalte reprize nu aduc modificarea rezultatului, deși de ambele taberi se shootează cu multă convingere.

D nii Dan Simionescu-Râmniceanu și D. Danielopol au condus următoarele formații:

S. K. VISOKY TATRY(roșu): Fulka, Topunca, Riedl; Somsky, Tamaseck, Dzurila; Capolka, Gumerda, Belko.

TELEFON CLUB (alb albastru): Vogel; Taker, Reinek; Ticu, Botetz, Braki; Văcar, Anastasiu, Reiner.

Catastrofa din Marea Caspică

— 590 pescari inecați —

Din Tiflis, se anunță: Pe țărmul Mării Caspice, s'a întâmplat o înspăimântătoare catastrofă.

Alaltăieri dimineață, pescarii din locurile învecinate au ieșit cu mrejele la pescuit, deși apa era înghețată pe o mare distanță.

La un moment dat, în timp ce pescarii se îndreptaseră spre larg, a început să bată un vânt cald.

Datorită acestui fapt, o imensă întindere de gheață s'a des-

prins de țărm, ducând cu ea în larg pe cei 590 pescari.

Până să li se vină în ajutor cu bărcile și plutele de pe țărm, insula de gheață a dispărut în adâncimi împreună cu toți pescarii.

Autoritățile sovietice au trimis un spărgător de gheață și o escadrilă de avioane, pentru găsirea celor dispăruți.

Se crede că cei 590 de pescari și-au găsit moartea în valuri.

Alte nădrăvenii ale misteriosului „colonel Vass”

Fostul „colonel” hun din str. Brătianu no. 1 din Arad, continuă să se lase cercetat acasă, procurând victimelor clipe amare și nervozitate. În zădar se străduiesc ziarele minoritare să acrediteze versiunea că d. „Vass ezredes” hibernează în pivnița locuinței și în zădar s'a aflat o tablă pe poartă prin care s'a anunțat mutarea „colonelului Vass” în altă stradă. Cetățenii nu dau crezare acestor „mistificări” și astfel, setea de a-l jumuli pe veteranul comandant îi duce la casa cu fâgăduințe.

Iată lista noilor pelerini din strada Brătianu.

Croitorul „român” Redesiu, fost Rédes, și-a procurat nasturi speciali din Budapesta, pentru uniforma de general în spe... a d-lui „Vass ezredes”.

Colegul său de meserie din strada Bucur, d. C., de asemenea și a procurat cea mai fină stofă, pe care a prezentat-o „clientului” de fer.

Firma König și Lazar, înștiințată de mutarea luptătorului maghiar, a angajat câteva noi trăsuri de transport, pe lângă cele o sută ce le are. Dar ia-l pe „colonel” dacă ai de unde! Așa-i, domnule König?...

Cel mai desiluzionat a rămas, însă, un simpatic funcționar român, d. Dimitrie Oglice, ispitit de cineva că d. Vass are o dudue de toată frumusețea, care ar dori să ia ore de limba latină.

De „ore” nu i-a prea ars d-lui D. Olhice, dar momeala cu frumoasa necunoscută l-a dat gata.

Farmacile de pe corso și un barbier, ar putea să ne povestească lucruri amuzante despre felul cum a înțeles d. Oglice să se prezinte fetei. O dudue de alea cu... manicur, a fost cea mai terORIZATĂ, fiindcă se apropia ora de... cunoștință. Timp de două ore, simpatici-

cul D. O. și-a schimbat tot ce avea pe corp-i tremurând de emoții.

La ora 4, tânărul era ca scos din cutie. Pantaloni la dungă, cravata impecabilă, pantofii oglindă nu altceva. Pe de asupra: pomădat, pudrat și periat ca o mireasă.

Cu o mașină luxoasă, s'a îndreptat apoi spre locuința viitoare „eleve” Vass.

Dintr'un colț, cineva îl urmărea frecându-și mâinile și răzând să se prăpădească.

Mai repede decât cu ascensorul, junul dascăl ajunsese la etajul I., la locuința „colonelului”.

Spre marea lui nedumerire, o bucătăreasă îl primi cu o explozie de răs și zâmbete semnificative. A trebuit să intervină apoi un soldat, care nu era ordonanța d-lui „ezredes”, cum crezuse la „nceput d. O. — ca să-l convingă că d. Vass i-o biată statueta, metamorfozată de imaginația infierbântată a ungarilor din Arad în reprezentant al armatei horthiste, descins aici așa de-un plezir.

Cum a ajuns în stradă d. Oglice D., nimeni n'ar putea să ni-o spună.

Păcat, însă, de parfumul consumat... Ion Cucu

Cinematograf

Arad

Central: Venetia orașul visurilor.

Select: Robinson cruso.

Urania: Madonă unde ești?

Timișoara

Apollo: Cântecul soarelui.

Capitol: Victor sau Victoria.

Forum: Idilă imperială.

Tivoli: Valurile vieții.

Citiți și răspândiți

„E c o u l”

Numai o lună Ondulație permanentă . . . 200 lei **La salonul FEHER** coafor
 Ondulație cu apă 20 lei **de dame**

Din lungul graniței

— Știri, fapte, oameni —

Arad

Schimbarea mersului trenurilor pe Calea Ferată Electrică Arad-Podgoria. — Trenurile Căii Ferate Arad-Podgoria, cu incepere de azi 1 Martie a. c. vor circula după cum urmează:

Pleacă dela Arad: 5 ore 10 minute, 8 ore, 11 ore 45 minute, 14 ore 30 minute și 18 ore 10 minute.

Pleacă dela Pâncota: 5 ore, 8 ore, 11 ore 45 minute, 14 ore 25 minute și 18 ore.

Pleacă dela Radna: 5 ore 20 minute, 8 ore 20 minute, 12 ore 5 minute, 14 ore 45 minute și 18 ore 20 minute.

Spargere. — Societatea „Paza de noapte“ a raportat poliției, că azi noapte, autori necunoscuți au deschis vitrina drogeriei „City“ depe bulevardul Regina Maria, de unde au furat niște flacoane cu articole de drogerie.

Cazul se cercetează.

Caransebeș

Centenarul corporațiunii meseriașilor. — Corporațiunea meseriașilor din Caransebeș își va serba 100 ani de existență la 25 Martie a. c.

Cu această ocaziune se va celebra, în templul israelit la ora 8 dim. la biserica rom.-cat. la ora 8 și jum., la biserica evanghelică la ora 9 și jum., iar la catedrala ort. rom. la ora 10 și jum., un parastas pentru toți meseriașii decedați în timpul dela anul 1833 — când s'a înființat prin decret regal așa numitul „Zunft“, adică corporațiunea meseriașilor — până la anul 1933 inclusiv.

La acest serviciu divin sunt invitate toate autoritățile și societățile din Caransebeș.

Conferință. — În cadrele ciclului de conferințe organizat de despărțământul „Astra“ din Caransebeș, a conferințat în sala festivă a liceului „Tr. Doda“ d. prof. Traian Costinescu, vorbind despre „Urmele omului primitiv“.

O selectă asistență a urmărit interesanta conferință.

Orade

Fraude cu bonurile de impozite. — Zilele acestea

s'a descoperit o mare fraudă cu bonurile de impozit la percepția I.

Frauda era săvârșită în modul următor: Impozitele achitate în bani, erau trecute în registre ca fiind achitate cu bonuri de impozit.

Ori, este știut că aceste bonuri se pot procura de pe piață că 40—42 lei sută.

Diferența era incasată de fraudator.

Cercetările sunt în curs, fiind conduse de d. Soareșan, subinspector financiar și Galin, ad-tor financiar Orade.

A murit în tren. — Tânăra Iuliska Șuta, originară din Sătmăr, a fost în serviciul unui director petrolifer dela Moreni. Simțindu-se slăbită a plecat spre casă cu trenul București-Orade. În apropierea stației Tileagd, venindu i rău, a încetat din viață.

Orăștia de ieri, și de azi

— Activitatea culturală, socială și religioasă a intelectualilor. — Edilitare —

Orăștie, 28. — Orașul Orăștie, locuit în mare majoritate de români ortodocși încă sub era maghiară, este un vechi centru cultural și național, nu numai din județul Hunedoara, ci din întreg Ardealul românesc.

Aici s'au frământat multe și mari idei naționale, cari au determinat la lupta începută în 1903, pe intelectualii din acest orașel, ca în frunte cu adv. dr. Vlad A., preotul Moța Ion, Baicu C., Branga ș. a., să intre în alegerile parlamentare contra ungarilor, reușind să spargă pasivitatea și să aleagă pe primul, ca deputat național român la Dobra, — motiv pentru comemorarea acestor idei și lupte naționale de acum 30 ani, cari însă nu s'au sărbătorit din cauza preocupărilor personale, crizei ș. a. din zilele de azi...

Orăștia, este și azi un centru politic însemnat. Aici domiciliază vechiul luptător dr. Aurel Vlad, fost ministru și preș. org. partidului național-tărănesc, și d. Ioan Vulcu, un vrednic comerciant angrosist, mare proprietar, politician și preș. org. partidului naț. liberal din jud. Hunedoara, azi sena-tor și vicepreș. al Camerei.

Orăștia, a activat însă mai folositor și în România Mare în direcția cultură și socială artistică. Liceul „A. Vlaicu“, regimentul „Decebal“, instituțiile financiare, soc. femeilor, meseriași, „Astra“ ș. a. și-au făcut datoria românească, deși minoritarii ar fi trebuit mai demult să știe și simtă dominația românească, în acest ținut neaoș românesc, cu sate locuite de descendenții strămoșilor lui Decebal și Traian!... Căci ei ni-au fost asupritorii!!

Societatea „Astra“, aranjează consecvent, sub conducerea zelosului prof. dr. Aron Demian, conferințe, pentru intelectuali aici, și pentru popor la sate, iar un grup de intelectualii au început cursuri de popularizare în domeniul economic.

Tot sub influința corpului didactic ajutat de ziariști și alți

intelectuali însuflețiți de ideea națională, s'au ținut aici anul trecut 2 adunări demonstrative antirevizioniste.

Iar sub raportul social deosemena corpul didactic și societățile active aranjează producțiuni teatrale și concerte.

Și din punct de vedere religios s'a început o mișcare între laici, în cadrul „Frației ortodoxe române“, având ca preș. activ pe d. director prof. Aron Demian, membru în comit. central, iar ca secretar gen. pe d. dr. Eugeniu Munteanu, fost preot, ziarist, și un comitet din intelectuali și alți buni credincioși.

Fiind orașul Orăștie unul dintre cele mai românești orașe din Ardeal și cu un jur curat românesc, situat la granița dintre „fundus regius“ dar sub stăpânirea sașilor din punct de vedere administrativ, și ținutul țării Hațegului Hunedoara, spre Bănat, a fost complet neglijat de foștii stăpânitorii unguri și privilegiații lor, sașii. E destul să amintim, că nu e canalizat, nu are apaduct, construcția de case s'a făcut fără nici o prevedere edilitară, străzile sunt desfundate, trotuarele deslocate, încât azi a-l sistematiza reclamă sume fabuloase. Chiar și ce s'a făcut e prost și inestetic! Iar în România Mare nimic nu s'a făcut pentru ridicarea igienică și sanitară și mai puțin cea econ. financiară a acestui oraș românesc. Statul, îi datorează conto chiria cazarmei, cu multe milioane, resursele de venit au scăzut și la oraș și la cetățeni... încât e aproape dezastul!

Ion Codru Păltiniș

Farmacii de serviciu

Arad

Rozsnyay : P. Avram Iancu.
 Földes : Str. Eminescu.
 Karpati : Gara Electrică.

Literatură religioasă

IERTAREA

Un cuvânt atât de frumos dar așa de rar și atât de fals practicat în zilele noastre!

Viața pe care o trăim ne prezintă atât de des fiorosul tablou al sclavului ce cu mâine împreunate spre rugăciune imploră: iertare, iertare... dar cnuta din mâna neinduratului stăpân nu conținește a lovi tot mai neindurat.

Unde este iertarea creștină? „Și ne iartă nouă păcatele noastre precum și noi iertăm greșelilor noștri“!

Așa ne rugăm Tatălui ceresc El ne iartă mulțimea păcatelor noastre și ne îmbrățișează cu aceeași dragoste părintească, noi — oamenii — nu ne iertăm dramurile fărâmițate ale greșelilor neprecuțate.

Păcătuit-am la cer și împotriva Ta, nu mai sunt vrednic să mă chem fiul Tău... „La mă între argați“ zice fiul rătăcit, dar căit prin suferință.

Iar glasul plin de iubire al Tatălui, care știe ierta fără condiții răspunde:

„Repede dați-i haina cea mai bună... inelul pe deget, tăiați vițelul cel mai gras. Să ne veselim, căci fiul aceata al meu mort

era și a înviat, pierdut a fost și s'a aflat“.

Aceasta este iertarea creștinească: întreagă, părintească și plină de veselie sinceră.

Împotriva acestei adevărate iertări se pune fața încruntată a fratelui care se reîntoarce dela câmpul afacerilor de toate zilele. Veselia sinceră a tatălui care se ospătează cu fiul cel pierdut și iarăș aflat pe acesta îl umple de ură și aruncă cuvinte pline de reproșuri:

— Mie un ied nu-mi dai să mi petrec cu prietenii și acestuia, care ți-a prădat tot li tai un vițel...

Bătrânul cu lacrimile dragostei în ochii blânzi și iertători de tată, știe să ierte și aceste vorbe aspre ieșite din gura fiului care nu s'a rătăcit pe cărări străine, dar în inima căruia nu a știut să prindă rădăcini admirabila plantă: iertarea florile ei binecuvântate răspândesc mirezmele cele mai dulci, cari apropie inimile în frățești realizări stărpind buruiana urei cu rădăcină cu tot.

Învățați-vă să iertați unui al-tuia, căci și Tatăl nostru cel din ceriuri va ierta vouă greșalele voastre!

Pr. C. Turicu

Corularădan „Armonia“ la Orade

Societatea corală „Armonia“ din Arad de sub conducerea excelentului maestru prof. I. Lipovan, va organiza în zilele de 10 și 11 Martie a. c. două reprezentații la teatrul „Regina Maria“ din Orade, cu opera „Crai Nou“ a lui Ciprian Porumbescu, care a obținut la Arad un răsunător succes cu ocazia comemorării de 100 ani dela moartea autorului.

Concertele „Armoniei“ — singurele depe granița de vest a țării — atât de necesare intereselor noastre naționale, pot face fală oricând membrilor acestei societăți, care și-a dat debutul la toate manifestările românești din ultimul timp de pe frontieră, începând în toamnă cu Lugoșul, apoi la concursurile dela Chișineu Criș, comemorarea lui Porumbescu la Arad, concertul dela Pecica, etc. și acum concertul dela Orade.

În vederea concertului dela 10 11 Martie, în capitala județului Bihor se fac mari pregătiri. Primăria a votat un ajutor de încurajare, iar la Casa Națională se lucrează febril pentru reușita concertului.

Publicul românesc orădan va face o frumoasă primire oaspeților.

Starea sănătății d-lui N. Titulescu

Starea sănătății d-lui N. Titulescu se menține staționară. Se așteaptă rezultatul unui examen radiografic recomandat de d. dr. Neumann.

Rugăm pe toți abonații în restanță, să ne expedieze pe adresa din Arad, sumele ce ne datorează.

Cetiți zilnic

„ECOUL“

singurul ziar independent din Transilvania

Dela 1 Martie 1934 **Cinema CAPITOL Timișoara** Dela 1 Martie 1934

Premieră pentru Ardeal și Banat

RENATE MÜLLER HERMAN THIMIG

în formidabila operetă germană de mare succes

VICTOR SAU VICTORIA

cu: Hilde Hildebrand, Adolf Wohlbrück, Friedel Piseta

Muzica: Franz Doelle În complectare: Silly Simphonie Monopol Filmcentrala

Inceputul repr. la orele: 5—7—9 Duminecă: 3—5—7—9

Nu pierdeți ocazia!

580 Lei

Oradea-București

clasa II-a lei: **795** dus și întors

Oradea-Cluj dus și întors **180 Lei**

clasa II-a lei: **250**

PLEGAREA Sâmbătă la 10 Martie 1934 Inapolerea Marți

Inscrierile se primesc numai până Marți seara 6 Martie 1934

Inscrieri la BIROUL DE VOIAJ

WAGONS-LITS//COOK

Oradea, Regele Ferdinand No. 2 unde se fac și rezervări pentru hoteluri din București

Sâmbătă 3 Martie ceaiul Gloriei Cfr, în saloanele Cercului Românesc

Incepul la ora 18.

Vor fi deranjați și d-nii dela S. E. L.

Se va verifica gestiunea lui Schreiber și a complicilor săi, — călăii exportatorilor români de lemne depe hotarul apusean! — Cel puțin așa ni se afirmă din locuri competente, — și se vor aplica și sancțiuni!...

Imediat după înființarea S. E. L.-ului (Sindicatul exportatorilor de lemne, cu sediul în Oradea), acum doi ani și ceva, am dat atarum asupra adevăratului atentat pus la cale împotriva exportatorilor români de lemne din județele: Arad, Bihor, Sătmăș și Maramurș. Am arătat în mai multe articole, cu cifre elocvente căfi muncitori forestieri, mii și mii, majoritatea țărani români, au rămas pe drumuri, la fel și exploatații cu averi imense băgate în întreprinderile lor, depe urma sistemului de a conduce sindicatul al Directorului Schreiber, însă în zadar! Am strigat în pustiu!

Schreiber și-a făcut afacerile, — cumpărându-și palat la Buda-Pestă; d. Viorel Tilea, fost subsecretar de stat și d. Petre Ion, fost subdirector la C. A. P. S. și-au încasat diurnele, jetoane de prezență, etc., reprezentând cifre ca 'n po-

vesti (de-o pildă, au fost vremuri când Schreiber lua numai salariu lei 50.000, lunar; iar diurnele etc. etc., ale dlui V. V. Tilea se urcau la 60.000 lei, lunar); însă, majoritatea exportatorilor de lemne au ajuns în sapă de lemn!

Cinismul lui Schreiber

Fără să-i pese de cineva și de dezastrul exportatorilor, cari unul după altul intrau în degringoladă, directorul S. E. L.-ului știindu-se susținut de d. d. V. V. Tilea și Petre Ion, împărțea cotele de vagoane pentru exportul de lemne, în Ungaria, cum îi dictau interesele.

Leafă princiară de director, puncte dela V. H. A. G. (Sindicatul din Ungaria, opus S. E. L.-ului); taxă: 100 lei de fiecare permis de export, — unul de vagon; — altă taxă: 30 pengő, „Felár“ de fiecare vagon ș. a. m. d. cu cine știe ce alte „cheltuieli de deplasare și reprezentare“, Schreiber a con-

ducând sindicatul doi ani și câteva luni, fără să convoace vre-o adunare generală a exportatorilor, membrii sindicatului și fără să dea socoteală cuiva de modul cum a manipulat și a administrat fondurile de milioane (bani publici, pentru că în afară de alte considerente se găsea printre membrii S. E. L.-ului și C. A. P. S.-ul), încheiând cuvenitul bilanț.

Fraude de milioane?

În urma mai multor plângeri făcute Ministerului de Domenii și Agricultură, urmează să sosească ancheta, să verifice întreaga gestiune a lui Schreiber, dela înființarea S. E. L.-ului și până în prezent.

Unii inițiați susțin că ar fi vorba de fraude de mai multe milioane de lei, săvârșite cu taxa „Felár“.

Rămâne de văzut ce va stabili ancheta.

Pentru înființarea Mitropoliei ortodoxe a Banatului

(Urmare din pagina I-a)

cademice, ambițioși, malitioși și hulitori a tot ce e românesc și ortodox.

Tot aceste considerente mă fac să insist și eu aici, pentru înființarea mitropoliei Banatului, pe care o dorește și cere întreaga suflare ortodoxă a Banatului cu mulțimea ei de credincioși.

Căci această Mitropolie ni-ar întări pozițiunea noastră la granița de vest, nu numai din punct de vedere bisericesc și al credinței străbune față de statele mărginașe, ci și din punct de vedere național, cultural și social, dovedind că la această graniță avem o masă compactă de români, — frați cu cei mulți rămași în Sârbia (Banatul Jugoslav) și Ungaria, pe cari să nu-i uităm ci să le întărim conștiința națională și credința străbună, — care formează un zid puternic la hotarele țării vecine.

Deci prin înființarea acestei Mitropolii se întărește nu numai ortodoxismul ci și naționalismul și patriotismul în cei

din țară și nădejile în românii de peste granițe, cari vor vedea în această Mitropolie o Meca a lor! Căci numai prin biserică, care a menținut ideea națională prin cultul divin săvârșit în graiul neamului nostru — s'a mai putut cultiva ideea națională!

Căpeteniile ziaristilor bănățeni grupați în jurul dlor: subsecretar de stat dr. A. Imbroane și Sever Bocu, la constituirea Sindicatului presei române din Ardeal, care a avut loc deunăzi la Timișoara, și-au manifestat și ei această dorință promițând că vor lupta cum știu mai bine, pentru împlinirea acestui deziderat al bănățenilor, cari nu sovăiesc într-o luptă dreaptă pe care trebuie să o câștige.

Rămâne, ca pe lângă ziaristi să și facă datoria clerului și toți țării credincioși Banatului, și să ceară cu tărie, ca cuvântul trup să se facă: înființarea Mitropoliei Banatului.

Dr. Eugeniu Munteanu
Orăștie

Informațiuni

ABONAMENTE :

Lei 500 pe an, 275 pe 6 luni, 150 pe 3 luni.

Pentru bănci, cafenele, industrii, toate instituțiile particulare și administrațiile publice: lei 1000 anual, 600 pe 6 luni, 300 pe 3 luni, în străinătate: 2000 lei anual.

D. G. Cipăianu, fost ministru al agriculturii, va fi numit președinte al Casei de amortizare, care va lua ființă pe baza legii conversivității, iar d. C. Dimitriu, fost ministru al muncii și sănătății, va fi numit președinte al comisiei superioare, care va lua ființă pe baza legii pentru simplificarea aparatului de stat, comisiune ce va funcționa pe lângă președinția consiliului de miniștri.

nu au angajați români nici măcar de măturie, — tocmai acum sunt străne în clește pe-o chestie care le doare, pe chestia care în definitiv privește numai interesele lor: pe chestia desfășurării sau menținerii 'n ființă a Camerelor de industrie și comerț. De ce nu se folosește guvernul măcar de acest prilej de presiune, dacă nu are curaj să ia o măsură directă, hotărâtă?

Nouă puțin ne pasă că această chestie a plasării tineretului fără slujbă ar putea fi bun prilej pentru guvern să-și mai găsească clientelă de partid în rândul tinerimii, așa cum o face guvernul Gombös, așa cum o face fiecare guvern depe lume când dă plasamente, și așa cum se 'ntâmplă totdeauna la cei ajutați, să aibă recunoștință pentru cine li-a venit în ajutor. Tot ce interesează, este deoparte ca tineretul român să nu rămână pe drumuri, expus demoralizării și tuturor curentelor nefaste, iar de altă parte ca primejdia ce o constituiesc pentru țară străinii, să fie în slăbit micșorată, dacă de desființat nu se poate încă desființa.

Teodor Brădeanu

Duminecă, 4 Martie, la orele 17 în sala festivă a liceului „Moise Nicoară“ din Arad, va vorbi dșoara prof. Elena Damin despre filmul francez „La Maternelle“ după romanul lui Léon Frapié. La noi în țară filmul va rula sub titlul „Lupta între două iubiri“.

Corul „Doina Crișanei“ din Arad va cânta Duminecă 4 Martie și Duminecă 11 Martie, la Catedrală sub conducerea maestrului Trifon Lugojan.

Procesul celor implicați în afacerea „Gârzi de fier“ se va judeca la Consiliul de război al corpului 2 armată înainte de sărbătorile Paștilor.

Un nou ziar în capitală

La 14 Martie va apare în Capitală un nou mare cotidian, intitulat „Gazeta“.

„Gazeta“ apare sub conducerea unui grup de ziaristi profesioniști, oameni încercați în meserie, și care știu ce anume îi trebuie publicului, ca să aibe în adevăr un ziar bun. Director va fi d. Alexandru Kirilescu, talentatul ziarist și autor dramatic de mare succes. „Gazeta“ nu va avea nici o culoare politică, ci va fi un ziar de știri. Deasemenea va cuprinde o serie de rubrici cari vor oferi cititorilor a lectură plăcută și interesantă, o năvelă sau schiță scrisă de unul din scriitorii noștri cu reputație.

„Gazeta“ va avea opt pagini mari și se va vinde cu 2 lei exemplarul.

Urăm succes noului confrate.

POSTA REDACȚIEI

Rugăm pe toți corespondenții și colaboratorii noștri, ca în viitor, să trimită manuscrise numai la redacția din Arad.

A fost odată o făgăduință...

— Ceea ce face Ungaria și ceea ce nu facem noi pentru tineretul rămas pe drumuri —

Țara domnului Horthy și-a făcut demult o reputație nerăsturnabilă că-i țara unde se pierd de foame, unde dreptate n'au decât latifundiarul și aservii lor politici, și unde numai jandarmul cu pană de cocoș împiedecă izbucnirea din moment în moment a unei noi revoluții.

La noi, indeosebi, lucrurile acestea le știe orișicine despre Ungaria horthistă. Cu toate că știrile ce vin de acolo sunt foarte cenzurate (cele din gazetele maghiare dela noi, de redacțiile ungurești, cele din presa românească de încarlionțării Radorului nostru), știe azi toată lumea dela noi că stările sociale din Ungaria sunt pre-revoluționare, că bolșevismul mocnește, că numai teroarea mai împiedecă — atâta cât va mai putea — o răbufnire a nemulțumirilor.

Bolșevizarea tineretului din Ungaria

Prin prisma aceasta trebuie să se judece faptul despre care vom scrie aci.

Anul trecut s'au ținut lanț arestările de comuniști (se mai țin și-acum, dar o 'ncepem de-acolo, fiindcă vorbim de lucruri provocate de stările din anul trecut). În chip semnificativ, epidemia comunistă a contaminat indeosebi tineretul. Au fost cazuri că s'au făcut duzini de arestări la școli secundare. Și s'au făcut o serie de arestări la universități, unde o poliție studentescă iredentistă — pe adevăratu-i nume guvernamentală — face cam riscată convertirea la idei de stânga.

Plasamente pentru licențierea șomeri

Așa trebuie înțeleasă inițiativa ce-a luat-o pe la mijlo-

cul toamnei guvernul Gombös, de a veni în sprijinul tineretului rămas pe drumuri.

S'a constituit întâi — atunci — o comisie de profesori universitari, deputați, reprezentanți ai guvernului și ai societăților de patroni, ca să găsească plasamente licențierilor fără posturi. Mai apoi — acum vreo două luni — comisia a trecut, sub președinția ministrului Homan, la ministerul de culte și instrucție, transformată în secție (!) a acestui minister.

Și iată, acum trei zile — Luni, 26 Februarie — profesorul universitar Illýés, deputat de-al guvernului și președinte al inițialei comisii de plasări, a întrunit o conferință, la care a arătat presei următoarele:

Comisia a făcut două feluri de evidențe ale licențierilor fără posturi: una a tuturor acestor licențieri, în număr de 4000, și alta, a celor ce trebuie imediat ajutați, în număr de 2292. Dintre acești 2292 au putut fi plasați până la Crăciun, în slujbe de câte 2400 de lei, 833. Cifra celor plasați s'a ridicat apoi, până acum trei zile, la 1184, repartizați astfel: 250 au fost numiți controlori la mori; 40 au fost plasați în slujba județelor; 130 au fost plasați pela ministere; 11 au fost numiți diurniști la primăria Budapestei și 25 la celelalte primării urbane; 111 au fost plasați la lucrările de drumuri; la 212 li s'au găsit locuri în marea industrie; 64 au căpătat alte slujbe diferite; la 215 li s'a dat locuință și 'ntreprinderi, iar 136 sunt ajutați din colecta pentru săraci

— repetată din an în an — a d-nei Horthy. La aceste 1184 de plasări se vor adăuga în cursul lunii Martie următoarele 1356: guvernul s'a angajat să mai ia 800 de diurniști, ministerul de comerț s'a angajat separat să plaseze 128; Asociația fabricanților (Gyos) s'a angajat să mai facă 210 plasamente; Tebe (altă asociație capitalistă) s'a angajat să plaseze 60 de inși, iar Camerele de comerț alți 60.

Adevărat — precum am spus — că această solicitudine a oficialității pentru tineret este dictată de o mare frică. Și mai e adevărat, că guvernul a știut să transforme un pericol într'o armă a sa, pentru că majoritatea numirilor făcute au un caracter revizionist sau de politică de partid.

La noi, promisiuni cari se uită

Dar nu despre asta e vorba deocamdată. Ci de comparația ce se cuvine făcută cu lucrurile dela noi.

A fost și la noi vorba în vremea din urmă de plasarea tineretului. Primul ministru a făcut și-o promisiune în această chestie. Că va sili întreprinderile particulare în străinate să respecte legea naționalizării, care prevede că 75 la sută din personal trebuie să fie românesc.

S'a făcut de-atunci — și e de atunci vr'o lună și jumătate — măcar ceva-ceva? Nu vedem nici semn măcar că s'ar călădă să se traducă făgăduința în fapt. Cu toate că întreprinderile particulare minoritare, cari gem de minoritari și mai ales de cei cu cetățenie străină, în timp ce